

долина, отъ колкото съ носяние и на най-посрѣдственната разузнавателна служба. Ако Хайнкейския отрядъ испратяше поне една слаба наблюдателна застава отъ нѣколко конника до прѣвала на Балкана, то началника на този отрядъ щѣше да открие намѣрението на руситѣ още на 30-й юний, или поне на 1-й юлий сутренѣта, и тогава генералъ Гурко би билъ посрѣщнатъ около Хайнъкей съ 11 — вмѣсто 1 баталионъ, и кой знае дали нѣмаше да се осуети всичката тѣзи операция на първото прѣминаване прѣзъ Балкана.

Но да се повърнемъ къмъ отряда на генералъ Гурко.

Още слѣдъ пладнѣ на 2-й юлий, за обезпечение отъ къмъ Сливенъ биде испратенъ, както видѣхме, особень страниченъ отрядъ къмъ с. Кунаре. Къмъ 2 часа, срѣщу него се показва една турска колона отъ около 2 баталиона съ нѣколко стотинѣ черкези. Извѣстенъ за това, генералъ Гурко усилява Кунарския отрядъ съ 15-й стрѣлковъ баталионъ. Този отрядъ прѣминава въ настѣпление и вечерѣта оттѣснява противника до с. Твърдица, като му нанася чувствителни загуби, слѣдъ което пакъ се връща на позицията си у Кунаре.

На 3-й юлий, главнитѣ сили на Передовоя отрядъ продължаватъ да оставатъ на бивака въ Хайнъкей, гдѣто до вечерѣта пристигаха послѣднитѣ части, които още не бѣха излѣзли изъ дефилето. Сѣщия този день се посвѣщава на разузнавания. Испращатъ се по двѣ сотни къмъ: Бинкосъ, Ени Загра и Казанлъкъ. Лѣвия лѣтучи разѣздъ, усиленъ съ още 5 сотни, и подкрѣпенъ съ двѣ дружини отъ опълчението, достига до Бинкосъ, като пропѣжда противника къмъ Сливенъ. Срѣдния разѣздъ минава прѣзъ Кортенъ и достига до Нова-Загора, гдѣто прѣкъсва телеграфното съобщение, но, посрѣщнатъ отъ значителни пѣхотни части на противника, той се връща вечерѣта на бивака въ Есекче. Дѣсния разѣздъ слѣдва по пѣти за Казанлъкъ, но у с. Ени Махала е